

українських медичних вишах. Водночас, при наповненні середовища Moodle викладачі Буковинського державного медичного університету використовують новітні матеріали з кожної дисципліни, в тому числі англійські, що покращує якість підготовки студентів.

Структурованість курсів Moodle, укладених відповідно до кредитно-модульної системи, значно полегшує для студента процес засвоєння матеріалу як до кожного конкретного заняття, так і на протязі навчального року в цілому.

Акушерство та гінекологія, як клінічна дисципліна, має свою специфіку, яка передбачає для студента наполегливе оволодіння практичними навичками. Проте не завжди тривалість заняття дозволяє відпрацювати кожну практичну навичку на належному рівні з кожним студентом, оскільки викладач повинен також проконтролювати засвоєння теоретичного матеріалу, а кількість годин, виділених на акушерство та гінекологію, є порівняно невеликою. Не слід також ігнорувати і деонтологічні аспекти, адже далеко не всі жінки-пацієнти погоджуються бути оглянутими студентами, як вітчизняними, так і іноземними; крім того, не завжди на це дають згоду родичі пацієнтів, присутність яких заохочується в сучасних акушерських клініках. Раціональний вихід ми бачимо в розміщенні на серверах Moodle навчальних відеоматеріалів, за допомогою яких студент може ознайомитися практичними навичками, як от: огляд в дзеркалах, взяття мазків зі статевих шляхів, бімануальне обстеження тощо. Це дозволяє суттєво зберегти час заняття, так як викладач більше не змушений пояснювати кожну навичку в деталях, а лише відповісти на питання студентів та переконатися що матеріал засвоєно. Для студента корисно також переглянути відеофільм, присвячений цікавому клінічному випадку, з коментарями викладача. Тому в подальшому в системі дистанційного навчання планується розробка і створення електронних навчальних посібників.

Система дає можливість викладацькому складу контролювати якість підготовки та знань студентів в межах кредитно-модульної системи. Крім того, створюються позитивні умови для підготовки студентів до написання тестових завдань «Крок». Результатом цього є, наприклад, успішне складання тестових ліцензійних іспитів «Крок-2» в 2012 році всіма іноземними студентами-випускниками БДМУ. Також адміністрацією та колективом БДМУ проводиться робота зі створення електронних навчальних курсів, присвячених ліцензійним іспитам в тих країнах, звідки студенти родом (наприклад, Індія). Адже відсоток студентів-іноземців, які успішно підтверджують отриманий в Україні лікарський диплом, є дуже важливим показником конкурентоспроможності як окремого вищого медичного навчального закладу, так і країни в цілому, на сучасному глобальному ринку освітніх послуг.

Висновок. Отже, для покращення професійного рівня студентів-іноземних громадян, які навчаються в вищих медичних навчальних закладах України, необхідним є широке запровадження в практику освіти електронних навчальних курсів у середовищі Moodle.

Література.

1. Бербець А.М., Юзько О.М., Бакун О.В. Актуальні питання викладання дисципліни «Акушерство та гінекологія» англійською мовою іноземним студентам. / Матеріали навчально-методичної конференції викладачів БДМУ «Актуальні питання підготовки медичних та фармацевтичних фахівців у контексті європейської освітньої інтеграції». – Чернівці. – 2011. – С. 148.
2. Приймак С.Г. Позитивні і негативні сторони Болонського процесу. Погляд студента. / Матеріали конференції «Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології». – Чернівці. – 2012. – С. 67.

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА З ПЕДАГГІЇ СТУДЕНТІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ «ЛІКУВАЛЬНА СПРАВА» ТА «ПЕДАГГІЯ»

О.В. Бєлашова, У.І. Марусик

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Одним із основних завдань сучасного навчального процесу у вищих медичних навчальних закладах є не тільки забезпечення високого рівня теоретичної, але і практичної підготовки студентів - майбутніх лікарів. Як відомо з педагогіки, навчання – це двобічний процес, і багато залежить не тільки від якості подачі інформації викладачами кафедри, алей від мотивації опанування матеріалу студентами. Виходячи з цього, метою роботи став аналіз практичної підготовки студентів

5 курсу зі спеціальностей «лікувальна справа» та «педіатрія», які навчаються на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Буковинського державного медичного університету (м. Чернівці) за результатами самостійної курації хворих. При цьому оцінювались наступні навички: (1) вміння зібрати скарги та анамнез захворювання; (2) проведення об'єктивного обстеження; (3) складання плану додаткових методів обстеження; (4) встановлення попереднього діагнозу; (5) проведення диференційної діагностики; (6) складання плану лікування. Виконання кожного із пунктів оцінювали від 0 до 5 балів, максимальна кількість балів, яку міг отримати студент дорівнювала 30. Для проведення аналізу результатів складання практичних навичок випадковим методом обрано дві групи студентів зі спеціальності «лікувальна справа» (I група спостереження, N=28), а другу групу порівняння сформувавши стільки ж студентів зі спеціальності «педіатрія». Установлено, що середній бал за практичну підготовку студентів лікувального спрямування склав $23,4 \pm 2,3$ бали, а у студентів II групи - $24,2 \pm 2,7$ бали ($p > 0,05$). Хоча вірогідної різниці за середнім балом складання практичних навичок між групами порівняння виявити не вдалось, установлено, що мінімальний бал серед студентів I групи становив 18, тоді як серед представників групи порівняння – 22. Частка студентів з балом 22 серед I групи дорівнювала 35,7%, а серед представників педіатричної спеціальності - 42,8%. Враховуючи недостатній рівень мотивації п'ятикурсників спеціальності «лікувальна справа» до вивчення дисциплін педіатричного профілю, студенти даної спеціальності мали відносний ризик отримати нижчу оцінку за практичну частину підсумкового модульного контролю відносно представників II групи, який сягав 2,75 (95% CI) [0,5-4,4], при співвідношенні шансів 1,5, та абсолютному ризику – 24%. Максимальний бал в обох групах порівняння становив – 28. У першій групі він реєструвався у 21,4% випадків, а серед студентів групи порівняння – в 35,7% спостережень. Відносний ризик отримати вищий відносно I групи середній бал за складання практичних навичок у студентів зі спеціальності «педіатрія» становив 2,03 (95% CI) [0,3-10,1], при співвідношенні шансів 1,3, та абсолютному ризику – 17,5%

Висновки. Таким чином, відмічена тенденція до кращої практичної підготовки студентів зі спеціальності «педіатрія», що, можливо, пояснюється їх більшою мотивацією, зумовленою визначеністю щодо майбутньої професії, відповідальнішим ставленням до практичної підготовки.

Література

1. Бойцова Е. Модульно-рейтинговая система на базе тестовых технологий / Е. Бойцова, В. Дроздов // Высшее образование в России. – 2005. – № 4. – С.23-25.
2. Гончаров С.М. Кредитно-модульная система організації навчального процесу : методичні аспекти : монографія / С.М. Гончаров, В.А. Гурін. – Рівне : НУВГП, 2008. – 626 с.
3. Жуков Г.Н. Основы общей профессиональной педагогики : учебное пособие / Г.Н. Жуков, П.Г. Матросов, С. Каплан; под общ. ред. проф. Г.П. Скамничкой. – М. : Гардарики, 2005. – 382 с.
4. Кузнецова Л.М. Рейтинговая система контроля знаний / Л.М. Кузнецова // Специалист. – 2006. – № 4.
5. Мілерян В.Є. Методичні основи підготовки та проведення практичних занять в медичних вузах: Методичний посібник. — К., 2004. — 80 с.
6. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу (документи і матеріали. травень – грудень 2004 р.). Ч. 2 / [Упорядники : М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, В.Д. Шинкарук та ін.]. – Тернопіль : Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2004. – 202 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ОРТОПЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ

О.Б. Беліков, Р.А. Левандовський, М.В. Касіянчук

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Однією з умов подальшого входження України в єдиний Європейський і світовий простір є впровадження в систему вітчизняної вищої освіти основних ідей Європейської кредитно-трансферної й акумулюючої системи (ECTS) [1, 2]. Актуальною залишається проблема забезпечення безперервності усіх ланок навчання, створення необхідних умов для доступу кожної людини до оволодіння новими знаннями, цінностями, відносинами й уміннями. Це означає, що безперервна освіта перестала бути лише одним із аспектів освіти та перепідготовки, базовим принципом усієї навчальної системи.